

SP-24/14

Poštovana sutkinjo Irena Klisović,

Molila bih Vas za osobno saslušanje vezano uz svoje dugove, koji nisu nastali zbog neobzirnosti i nemara; već zbog osobnih problema i neprilika. Pokušavala sam se svakako dogovoriti sa bankama; molila za mjesec /dva počeka sa kamatama, međutim nigdje nisam dobila pozitivan odgovor. Već su poslali ovrhe. Godinama su mi skidali 13 i tako male plaće koja nije pokrivala ni osnovnu kamatu. Tako da mi ni jedno dugovanje nije skinuto već su kamate na kamate samo sve pogoršale i godinama se vrtim u začarani krug.

Završila sam Informatički fakultet, zaposlila se u osiguravateljskoj kući. Bila sam najbolji agent prodaje u poslovnici Varaždin. radila sam i 18 sati dnevno, sve dane u tjednu. Imala sam plaću od 6500 kn plus bonuse. Kupila sam auto. Vjenčala, otišli za podstanare, rodila predivnu curicu.

Obećana mi ista pozicija i plaća, kada se vratim sa porođajnog.

Rodila sam 17.07.2009., predivnu, zdravu djevojčicu, unatoč užasno jako teškom porodu u trajanju od 20 sati. Nakon kojeg imam dosta zdravstvenih posljedica.

Međutim sa 14 dana starosti moja djevojčica je jako teško oboljela, dobila nuspojavu na cjepivo; završila na Rebru u Zagrebu sa dijagnozom Betahemolitički streptokok, meningitis i sepsa. Nisu joj davali nikakve šanse za preživljavanje. Čak su mi rekli da bolje da umre jer bi imala strašne posljedice na mozgu da i preživi. Međutim duboka vjera u Boga, molitva, i ni jedan trenutak odustajanja od tog malog voljenog bića, dogodilo se čudo. Oni kažu medicinsko, ja kažem Božje. Prošli smo pakao mjesec dana, ali naša djevojčica je preživjela, trenutno bez većih posljedica.

Ali radi toga nije cijepljena prvih godinu dana više. Samim time, nije primljena u jaslice.

A ja sam je svaki dan vozila 20km svojoj mami na pažnje i opet se vraćala po nju. Gdje sam na benzin trošila doslovno cijelu plaću.

Kad sam se vratila na posao, dočekao me šok. Obećana plaća od 6500 kn pala mi je na 1800 kn.

Objašnjenje je bilo da mi moraju skidati za sve one police osiguranja koje sam napravila, a ljudi nisu plaćali. Naravno, kako sam imala kredit, kreditne kartice, minus na računu, u kratko vrijeme su mi stavili blokade i ovrhe. Bila sam u svakoj banci i pisala zamolbe za produženje roka, jer u našoj firmi obračun plaća se radio svaka 3 mjeseca. Ja sam uspjela napraviti za novu godinu 14 000kn bonusa na plaću, i bila bi natrag si digla prosjek i normalno bi funkcionirala, međutim, otišlo je na ovrhu i tu je stalo, svaki daljnji mjesec skidala mi se 1/3 koja nije uspjela pokrivati ni kamatu.

Dalje, mala navršava godinu dana, zdrava, bistra, predivna djevojčica i pred novu godinu ju cijepi s onim cjepivom koje je trebala primiti sa 4mjeseca pa je odgođeno. I doslovno u par dana kreće atopijski dermatitis, alergije na hranu, odbijanje hrane, nervoza...sa njom smo prošli sve bolnice koje postoje i nitko nam nije priznao od čega je. I dalje ju cijepili sve do 4 godine. Njeno stanje je svaki puta bilo gore. Međutim naša pedijatrica je garantirala i klela se da nije od cjepiva. Rodila sam nakon toga drugo dijete, dečka. Zdravog dečka, koji je sa 6 mjeseci dobio goru reakciju na cjepivo. I prvi puta su mi onda u ljekarni rekli da je sigurno od toga i neka otvorim ako treba i 1000 vrata ali neka

dobim potvrdu. Tako sam i postupila naravno. Bila u epidemiološkoj, dobila potvrdu da su djeca osjetljiva i da neka cjepiva treba zamijeniti drugim, neka ne smiju primiti. Kada sam taj papir donijela svojoj pedijatrici zgužvala ga, bacila u smeće i rekla. „Ma šta ona zna, ja znam najbolje. Nakon toga je mali bio dosta bolestan, jako slabo jeo i kašljao. Ja sam sa njim svaka 2 tjedna hodala k njoj, govorila je da nije ništa, nije htjela ga poslati na analizu krvi. Tako se vuklo 4 mjeseca, dok nije na dodir hrane počeo povraćati. Onda je moja mama poludjela (kad sam bila trudnica, prisiljeni smo bili preseliti se k mojim jer nismo mogli plaćati podstanarstvo), i doslovno nas natjerala da ju prisilimo da nas pošalje na vađenje krvi. Je, dijagnoza hripavac. Dijete je skoro umrlo njenom krivnjom, a svo to vrijeme kad smo dolazili ona je njega htjela cijepiti, kao nije mu ništa. Nakon preboljenog hripavca, ja sam odbila cijepljenje i njega i male bez testiranja na sastojke. Ona mi je ugurala list papira gdje su bile svakakve nebuloze vezane za cijepljenje da ja odbijam, koje sam ja potpisala ne čitajući, samo da nas ostavi na miru.

Naravno došla nam kazna sa suda.

Onda muž dobiva bolju ponudu za posao. U Drnišu. Gdje su nam se odselili prijatelji koji su nam obećali pomoći. Trebao je raditi u pekari za 7000kn, ja sam samo trebala promijeniti poslovnicu.

I tako smo odselili u pakao. U staru ruševnu zgradu, sa drvenim starim prozorima kroz koje je puhalo, bez peći, koju su nam posudili prijatelji. Muža je „čovjek“ zavlacio 2 mjeseca. Da bi krenuo tražiti drugi posao. Nije imao nikakvo pravo na burzu jer je on dao otkaz. Živjeli smo od 1-3- eg mjeseca na mojih 1700kn. 1000 smo plaćali stan. Od 700kn plus 200kn dječjeg smo živjeli. Beba u pelenama, režije vode i struje, hrana. Muž je po miniranom području tražio granje za grijanje da se ne smrznemo. Bilo nam u stanu kao i vani kad je bura puhala. Onda sam osjetila dno dna. Bila na rubu samoubojstva. Zovu banke, a nemaš šta ni djetetu dat za jesti. Nismo imali pravo na nikakvu socijalnu pomoć.

Niti smo po nju mogli otići u Šibenik jer nismo imali čipe platit autobus niti benzin. Auto nam je stajao. Preživljavali smo uz pomoć prijatelja i moje mame koja nam je slala hranu sa poljoprivrede.

Nakon toga muž nalazi posao u Splitu. Sama sam bila pola godine sa djecom u Drnišu ,dok se nismo preselili. Onda u Škveru se rješavali ljudi , pale plaće, i ostao je na burzi. I nikako naći posao sa prijavom. Radio je sastrane svašta, kao i ja. Hand made proizvode koje sam prodavala prijateljima.

I sada se snalazimo kako god znamo. Ja ne mogu raditi jer s malim imama problema sa vrtićem, već će biti predškolač najesen. Naplatili smo kaznu jer ga nisam dala cijepiti. Socijalno mi bilo za vratom. U Kninu sam našla divnog doktora koji je prvi od svih saslušao šta se događalo sa djecom, pregledao ih i nije donosio zaključak na temelju tuđih papira pa bi samo prepisivao, kao 100 puta do tad, imam potvrdu od dr.sc.mr medicine da se djeca ne smiju cijepiti, jer sa svakim sljedećim cjepivom može doći do smrtnog ishoda. Da je veća mogućnost bilo kakve teške nuspojave, od toga da se dijete zarazi bilo kakvom bolesti protiv koje se bi trebalo cijepiti. To sam nosila na sud u Kninu, sudac je pisao žalbu sudu u Varaždinu, i rekao mi da će on osobno se žaliti ako ne priznaju. Međutim ona sutkinja u Varaždinu nam 2000kn naplatila. Ja sam je posjetila. Njen odgovor je bio, da je ona pričala sa svojom prijateljicom (našom bivšom pedijatricom) i da je ona rekla da su djeca zdrava i mogu se cijepiti.

Molim Vas lijepo, dijete nije vidjela od njegovih godinu dana ,i na temelju čega je ona zaključila da je dijete zdravo, dok ja imam sve papire od 100 puta obrazovanih stručnjaka doktora od nje. I pobila je moju žalbu, na koju ja nisam mogla pisati odgovor. Ali nadam se da će se jednom u životu nešto okrenuti, i vratiti joj život su zbog nje moja djeca bila zakinuta za x stvari. Zbog kazne koju stvarno nismo trebali platiti.

Sljedeće. DINERS. Ukratko lopovi. Početni dug koji je došao na naplatu je bio 18 000kn prije 5 godina. Ja sam godinama vraćala 1/3 plaće, i nakon toga prije 2 godine sam dobila otpremninu od cca 8000kn koje su uplatili u cijelosti DINERSU. Uvjerena da sam se njega riješila i preplatila dug, otišla sam na finu da vidim šta će se dalje skidati. Međutim rekli su mi da sam vratila 18 000kn, međutim da mi sada dug 24000kn. ono kako? Vratila sam 18 000 kn. i sada sam dužna još 24 000 kn?

Nazvala sam ih i rekla mi žena. Da gospođo, to su vam kakate na kamate. Vi nikad nećete vratiti dug na rate. Osim dignite kredit, ili posudite 24 000 kn i vratite u cijelosti.

Draga gospođo sutkinjo, ja nemam novce za odvjetnike. Da imam, tužila bi prvo bolnicu koja mi nije htjela napraviti carski, doktora i državu jer mi dijete zbog cijepljenja skoro umrlo, pedijatricu koja mi je htjela uništiti i drugo dijete. Sutkinju koja nije mene pitala i tražila drugo mišljenje. Diners i eos matrix koji me svaki dan zovu minimalno 3 puta i izluđuju.

Poštovana gospođo sutkinja, to je samo 1 posto od sveg šta se događalo u našem životu samo vezano uz sud. A na obiteljskom da ne pišem je bi trebala knjigu napisati. Meni muž trenutno radi u njemačkoj. Obzirom na stanje, badava meni fakultet, jer nemam kome djecu ovdje ostaviti i ići raditi. Radim na crno. Da mi se od plaće skida 1/3 meni ne pokriva samo vrtić. Tetu koja bude mi u međusmjeni sa djecom i gorivo. Morala bi naći nešto od 8000kn barem, šta je nemoguća misija.

Ja Vam jede riječi nisam lagala. I mislim da postoji velika mogućnost da svi selimo u njemačku skoro, jer ovakav život ovdje jednostavno nije human ni normalan. Znam da ima ljudi sa puno težim situacijama, isto tako, Bog nas valjda voli, jer uz sve nedaće smo ostali zajedno, i još mentalno zdravi.

Ovaj stečaj zbog kojeg vam ovo pišem, je jedna velika prilika za normalan život da krenem ispočetka,

Nadam se da budete ga uvažili i pomogli da prodišemo i moja djeca i ja, počnemo natrag normalno funkcionirati.

Palanec